

BKF's årsmøde 2009

Velkomsttale ved Per B. Christensen, onsdag d. 11. november, kl. 19.30

Unge: Polarisering eller fællesskab

Velkommen til årsmøde 2009. Et særligt årsmøde fordi det er det 25. i rækken af årsmøder siden det første i 1985 og det sidste i denne omgang på Munkebjerg. Og så er det vist det mest velbesøgte nogensinde. Dejligt at se jer efter et år, hvor der har været meget gang i arbejdet i foreningen.

Tak til musikken for en festlig optakt.

Vi har kaldt årets tema "Polarisering eller fællesskab". Og man må da vist sige, at vi har valgt et aktuelt emne.

På sidste årsmøde foreslog vi, at der skulle nedsættes en bredere ungdomskommission. Det gjorde vi for at skabe modvægt til den fragmenterede diskussion, der kører, når det gælder de udsatte, de utilpassede, de kriminelle unge.

Vores pointe er, at hvis vi skal gøre det bedre for de unge, må vi have en større helhed i indsatserne. Vi må ikke stirre os blinde på enkeltgrupper med meget synlige problemer. De her grupper opstår ikke af den blå luft. Nej, vi skal hellere skærpe vores blik for de mekanismer, som skaber udskillelse og polarisering.

Ungdomskulturen er mangfoldig, og det skal vi anerkende. Det er ikke et problem, at unge skaber mange forskellige kulturer. Men det er et problem, hvis grupper af unge ikke får mulighed for at deltage ligeværdigt i samfundslivet. Vi er nødt til at gribe ind over den voksende polarisering af unge, vi ser.

På dette årsmøde fremlægger vi et samlet udspil om unge: "Nye unge – ny ungepolitik – strategier for ungeindsatser". Her sætter vi fokus på kultur, boliger, uddannelse, sociale indsatser og ikke mindst de unges deltagelse i demokrati og samfundsliv.

I kommunerne råder vi over viden og virkemidler, som kan skabe bedre vilkår for unge i Danmark. Lad os bruge denne mulighed.

Vi vil opfordre kommunerne til at skabe og implementere en ungestrategi. At få inkluderet alle unge er et vigtigt arbejde. Ja, det er livsvigtigt for vores samfund og demokrati.

Vores anbefaling er klar: Hvis ikke regeringen vil påtage sig opgaven at skabe helhed i ungepolitikken, så må vi i kommunerne gøre det. Vi opfordrer KL til at tage teten og sætte sig for bordenden i kommunernes ungdomskommission. Gad vide, om staten ikke på et tidspunkt banker på og gerne vil med?

Skal den kriminelle lavalder sænkes? Skal børn gå med fodlænker?

Da Folketinget åbnede, kom det politiske svar på Ungdomskommissionens faglige anbefalinger. Det er ganske tydeligt, at regeringen har lyttet til en række af kommissionens forslag. Det er også tydeligt, at regeringen ikke har ønsket at lytte til fagkundskaben, når det gælder den kriminelle lavalder. BKF's bestyrelse har søgt at påvirke den debat.

BKF håber, at der fortsat kan blive plads til fornuft, faglighed og saglighed. Vi håber også, at regeringen vil besinde sig og *ikke* fremlægge forslag om at sænke den kriminelle lavalder og indføre fodlænker som straffeforanstaltning mod børn og unge.

Hvis indsatsen over for unge kriminelle skal give mening og stemme overens med vores grundlæggende samfundsværdier, så skal den efter min opfattelse bygge på:

- Tydelige og konsekvente voksne omkring den unge.
- En forståelse for og en vilje til at ændre de vilkår, som de socialt udsatte og unge kriminelle er vokset op under.
- En konstatering af, at vi står over for en stor opgave, der skal løses ved lige dele forebyggelse og sociale sanktioner.
- En erkendelse af, at opgaven kræver en indsats af andre end politi og kommuner.
- En erkendelse af, at problemet ikke forsvinder med snuptagsløsninger som elektroniske fodlænker og sænkelse af den kriminelle lavalder.

Jeg vil gerne kommentere to betydningsfulde dele i rapporten fra regeringens Ungdomskommission.

For det første. BKF er meget enig i, at der er behov for et særligt fokus på de kriminelle børn og unge, hvis problemer egentlig bunder i noget udviklingsmæssigt eller psykiatrisk. Det er meget vigtigt, at vi udvikler et samarbejde med det psykiatriske system, så disse unge kriminelle hurtigt kan udredes og få behandling. Efter BKF's opfattelse fejlbehandler vi i mange tilfælde ved at bruge pædagogiske metoder over for unge, som i virkeligheden trænger til en egentlig psykiatrisk behandling.

For det andet. Jeg kan sagtens se hensigten med en såkaldt risikobaseret og systematisk identifikation af kriminelle og kriminalitetstruede børn. Jeg er bare bekymret for den stigmatisering, sådan en udredning kan give af børn og. Man skal være meget tilbageholdende med tiltag af den slags.

Kommissionens rapport og regeringens udspil rækker langt ind i den kommunale opgave. Derfor er det uhensigtsmæssigt, at kommunerne kun har været snævert repræsenteret i Ungdomskommissionen. Skal kommunerne tage ejerskab, er det vigtigt, at deres praktikere bliver hørt undervejs.

Så skulle tonen være slået an til årets tema.

Jeg er sikker på, at vi får et festligt og indholdsrigt årsmøde. Velkommen!